

Mál nr. 329/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar I****Ágreiningur um bótaskyldu.****Gögn.**

Málskot, dags. 01.10.2019 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, vátryggingafélags, dags. 09.10.2019 ásamt fylgigagni.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir vinnuslysi 24. desember 2017 þegar hann hafði lokið vinnu sinni hjá I. Hann hafi verið að yfirgefa vinnu eftir dagvakt þegar hann hafi runnið til og fallið á göngustíg sem liggur frá vinnustaðnum og að bílastæðaplaní þar sem bifreið hans var staðsett. M leitaði til læknis 27. mars 2018 þar sem fram kom að hann var með slitið krossband í vinstra hné. Mikil hálka var og nýfallin snjór á slysstað og missti M fótanna undan sér og féll fram fyrir sig. M telur að I beri skaðabótaábyrgð á tjóninu þar sem sú athafnaskylda hafi hvílt á starfsmönnum I að gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir að tjón gæti hlotist af gönguleiðinni. M telur að það hafi verið sérstaklega mikilvægt að sanda eða salta gönguleiðina þar sem hún var notuð af starfsmönnum til að komast til og frá bílastæði. Þá hafi I ekki gætt þess að hafa svæðið nægjanlega vel upplýst. I beri því skaðabótaábyrgð á vanrækslu starfsmanna sinna á grundvelli reglna skaðabótaréttar um vinnuveitendaábyrgð.

V hafnar bótaskyldu með vísan til þess að slysið verði ekki rakið til atvika sem vátryggingartaki beri skaðabótaábyrgð á að íslenskum rétti. V vísar í gögn frá Veðurstofu Íslands þar sem fram komi að meðalhiti á slysdegi hafi verið -1,2 gráður og lítis háttar snjókomma og að fram hafi komið í yfirlýsingu frá vinnufélaga M að það hafi byrjað að snjóa rétt um fimm leytið en slysið orðið um klukkan átta um kvöldið og ógerlegt sé að bregðast samstundis við snjó og hálku.

Álit.

Það liggur fyrir að það byrjaði að snjóa um fimm leytið daginn sem slysið varð og M datt um klukkan átta. M hefur unnið í áratugi hjá I og þekkir aðstæður vel þar sem slysið varð. Ekki er unnt að bregðast við snjókommu og hálku þegar í stað og miðað við gögn málsins þá var hálkan ekki meiri en búast mátti við. Ekki er fallist á að lýsingu á gönguleiðinni þar sem slysið varð hafi verið ábótavant. Orsök slyssins verður því ekki rakin til vanrækslu I né annarra atvika sem I ber ábyrgð á heldur er um óhappatilvik að ræða sem er ekki skaðabótaskyldt úr ábyrgðartryggingu V. Með vísan til þess er V ekki bótaskyldt.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu I hjá V.

Reykjavík, 14. nóvember 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.